

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שלישי | טז אייר | פרשת בהר

גלון מס' 223

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוהי"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

וצריך שידע פרטים דלהלן:

א. צריך ללמוד בעיון כל ההלכה על בוריו מטור וב"י ושו"ע ואח"כ האחרונים.
ב. יכתת רגליו למקומות שמנקרים, לצורך השימוש, וגדול שימושו יותר מלימודו, אבל ידקדק שיכיל רבו מעלות הללו:

א. ת"ח ויר"ש מרבים.

ב. כבר עסק במלאכה זו שנים רבות תחת פיקוח מורים הבקיאיים בניקור כמו המנקרים המומחים.

ג. יש לו קבלה מרבנים הבקיאיים בניקור כנ"ל אות ב'.

ד. שיסביר לו כל פרט ופרט מפורש ובאר היטב במתינות בלי קפדנות.

ה. אם אפשר לו ילמוד גם ניקור חלק אחרים, ועכ"פ ילמוד יותר מחלק הקדמי לבד דלפעמים מביאים לבתי המטבחיים גם מחלק השייך לחלק לאחרים. וע"כ החוב ללמוד ממלאכת הניקור עד המקום שאפשר אפילו במקרה שיביאו לחנות הבשר (בוטשע"ר בלע"ז) למכור.

מלאכת הניקור בכללות

כפי שנוכחנו לדעת מלאכת הניקור מאוד נזנחת המורים מרובים והיודעין מועטין ולכל העם בשגגה, וחכמתה מצוי' בעיקר בארצינו הקדושה ששם החכמה בירושה דור אחר דור. לא כן בשאר ארצות שרובה ככולה מפליטי שביות חרב מלחמת העולם השני' וע"י תוכף הצרות נתמעטו הלככות בעוה"ר ולא לבד שנשתכחו גופי הלכות, עוד לו זאת שבהרבה חניות שועלים הלכו בו שועלים מחבלים כרמים ע"י חסרון הידיעה ופחיתות היראה. ולדאבון לב אין מי שיכיר חסרונם דכפי הנראה מאיזה סיבה לא ראו הרבנים צורך להיות בקי במלאכת הניקור. ולדעתנו, זה נמשך ממקצת מקומות באונגאריין שהיו אנשים יראים ובקיאיים במומחיות נפלאה אשר חכמת התורה ויראת הבורא זרחה מעל מצחם ממונים מטעם הבי"ד של הקהלה לפקח על סדר הניקור אם נעשית כהוגן והי להם כתבי קבלה ממנקרים שבדור הישן וגם מגאוני הדור שהיו בקיאין במלאכתה, ולא הי' צורך כלל לרב הקהלה לקבל המעסה להתחכם במלאכת הניקור כי סמכו ידיהם על האנשים ההם.

אבל כעת בעוה"ר שירדנו פלאים ונשארנו דלים וריקים כל מלאכת הניקור נמסר לאנשים פשוטים בעלי המטבחיים או שכירו אשר אימת הבעה"ב עליו (שלא יחמיר ח"ו) ואין פיקוח והשגחה כלל על המנקרים, במקום שהי' החוב לפי שפלות המצב לשנות ולשלש משגיחים ע"ג משגיחים בדבר הכה חמור של אכילת חלב, ונהפוך הוא שאין השגחה כלל כל הנאמנות ביד המנקר ברצותו מרחיב וברצותו מקצר ואין פונה לצידו והמכשולות עצומות, אוי למה שהגענו!!

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המזון בהלכה

עמ' 2

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע, ולהבחל"ח גדולי ישראל שליט"א על כשרות הבשר שאנו אוכלים.

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קוראים שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע ולהבחלה גדולי ישראל שליט"א על כשרות הבשר שאנו אוכלים

כתיב כי יגוף ופרש"י דאית לי מזלא שיש לו דעת לשמור את גופו.

ומיהו פשוט דאע"ג דהבהמה אינה יודעת לשמור את גופה, אבל מ"מ יש לה הרגשות טבעיות אשר הם שומרים אותה, וגם שאמרו חי נושא את עצמו, ולכן אפילו הפילה בלא ידיעתה מפחות מ"ט לא נתרסקו אברי' שהרי אמרו חי נושא את עצמו. והפלת בעל חי מגובה שאינו יותר מ"ט שיערו בו חכמים שאין בו כדי לרסק איברי' כיון שהיא בכלל חי נושא את עצמה. אבל בהמה כזו שלפנינו שע"י החשמל אבדה הכרתה והוממה עד כדי שלא מרגישה כלום והרי הוא כבשר מת, כה"ג אפילו מפילין אותה בפחות מ"ט נמי אפשר שיתרסקו איברי'. ועיין שבת צ"ד את החי במטה פטור אף על המטה, אבל בכפות מודה ר"נ. עיין תוס' שם. וא"כ כ"ש בהמה שנטלה ממנו כל טבעי וחושי החיים והרי היא כאבן דומם שאז הבהמה נופלת בכבדות גדולה ועלולה יותר לריסקו אברים ולשבירת עצמות, כה"ג אפשר כ"ע מודו דיש כאן איסור משום ריסקו אברים אפילו פחות מ"ט.

גם מה שסוחבין אותה מהלול דרך מקום מדרון הנ"ל ונופלת לארץ ע"י הסחיבה, הגם דיש לפלפל בזה לענין נופלת במקום מדרון וכמו שציין כ"ת לדרכ"ת במחלוקת הפוסקים, אבל לפמ"ש שהסברנו לעיל הכ"נ גרע הוא מסתם נפילה, דלאחר שהוממה ע"י החשמל ועוד בה נשמתה וכמעט פרחה סוחבין אותה ממקום זה למקום אחר ברגלה האחת ונופלת ממקום גבוה 50 אינטשעס דרך מדרון אפילו מכל מקום כה"ג ודאי דיש לחוש לריסקו, ואולי אפילו ליציאת נשמה לפעמים שסוחבים בהמה לאחר שהוממה ע"י חשמל שהיא כבר מסוכנת שחיותה חלושה, ובשלמא בהמה בריאה אפילו סוחבים אותה על רגלה סובלת הרבה צער בזה ואפשר שישבור או יצא רגלה ויגרום לריסקו ניבין, אבל מ"מ הרי הבהמה בריאה היא אבל כה"ג שכבר היא מסוכנת אפשר שע"י הסחיבה והעלאתה למעלה על רגלה תצא נפשה לגמרי קודם השחיטה, ועכ"פ ע"י המשיכה תפיל

המשך בעלון הבא

מה. ספר בית הרשב"י על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו סדר בראשית שמות - חלק ב', בו יבואר גודל ענין הלימוד של שר ועונש על עניני פגם ותיקון הברית.

מו. ספר תיקון פגם הברית חלק ראשון קל"ח עמודים יוצא לאור שנת תשס"ד לפ"ק. הספר נדפס לזכות הרבים, ומתחלק בחינם לכל דורש ומבקש.

מז. תיקון הכללי - כי הוא תקון הברית הנקרא "תיקון הכלל" כמבואר בלקוטי מוהר"ן ח"א (סימן כ"ט אות ד), והוא תיקון למקרה לילה, ח"ו, לומר אלו העשרה מזמורי תהלים (טו, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קט) באותו היום שקרה לו, מרבנו הגדול והקדוש צדיק האמיתי אור ישראל וקדושו נחל נובע מקור חכמה רבי נחמן זצוקללה"ה מברסלב.

מח. ספר קדושת הברית - והוא ליקוט מ"חק לישראל" פרשיות שמות - משפטים עם הוספות חדשות שערי קדושה על קדושת ושמירת הברית.

מט. השכר והעונש בשמירת עינים.

נ. סוד ד' ליראיו. סדר הגלגולים, עפ"י האריז"ל ורבי חיים וויטאל זי"ע, נדפס בספרי שר ועונש פרשת פנחס.

50

יובל שנים של פעילות המערכה

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

מהרידב"ז

ומהרב הראשי דארצות הברית הרה"ק רבי יעקב יוסף הערמאן זי"ע
שמסר נפשו על הכשרות, ומתוך האיומים שאיימו על חייו
והצרות שהיו מנת חלקו בימים ההם, נפל למשכב עד לפטירתו.

ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק עם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד.

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

ובקונטרס האחרון בסיאטל, ויצא רק על איזה פרט, אבל לא יצא על רוב רובו של הכלל, לא על רוב רובו של כלל הרבנים המכשירים, השובי"ם והקצבים, ובעיקר בעלי בתי המטבחים שהם הם בעלי בתים לא רק על הבהמות והעופות והבשר שלהם, אבל הם הבעלי בתים גם על הרבנים המכשירים ועל השובי"ם ועל כל עניני השחיטה והניקור, ועל פיהם יצאו ועל פיהם יבואו רוב רובם של הרבנים המכשירים והשובי"ם, לעשות מלאכתם, מלאכת ההכשר ומלאכת השחיטה, ללא כל נפ"מ אם הרב לובש כובע ירוק או כובע של משי, בין אם הוא רק רב על ההכשרה, בין אם הוא רב בביהמ"ד גדול עם מאות מתפללים.

אנחנו כותבי המאמר הזה (שמותינו ידועים להרב הגאון העורך שליט"א, ובאזהרה לו שבאם יפרסם אותם אז בודאי ישליכו אותנו ממשרותינו ואנחנו בעלי מלאכה עניים דטפלי תלי" בן), שוחטים ובודקים באמצעריקא, זה רבות בשנים.

יש מאתנו שמגולחים למשעי ובלבוש מאדערוני אבל בעלי זקן ופיאה, ויש מאתנו חסידים ואנשי מעשה, כולנו בראש וראשונה יראי ה' מרבים, כנפסק בש"ע, ובעת שהחלטנו ללמוד מלאכת השו"ב ידענו שאנו הולכים לעסוק בעבודת הקודש בכל כוונת המצוה ובכל הרתת והפחד, להאכיל לבני"י שחיטה כשירה וטהורה, אבל מיד אחרי זמן ראינו שנעשינו לסתם מכונות, מאשינען בלע"ז, העושים את מלאכתם לפי הדרכת הקצבים, ללא כל הרגש וללא כל רצון וכוונה לעשות כחפצנו, והננו סתם פועלים שפלים משועבדים בגוף ובנשמה לבעל הבהמות, שהוא הוא הרודה בגופנו ובנפשנו, ומי שרק נוטה מן הדרך שלו כמלא נימא, אז מיד יאמר לו, איני רוצה בבטלנים ובעצלים המפסידים את ממוני.

נחמתנו היתה בתחילה שהן יש רב מכשיר על גבינו והכל נעשה בהסכמתו ובהדרכתו, אבל גם התקוה הזו נשארה מעל ונוכחנו לדעת, שהרב המכשיר הוא ג"כ נכנע ומשועבד לבעל השור, ואינו מרהיב עוז בנפשו לעשות דבר שלא כרצונו. החילוק הוא שהשו"ב הוא פועל עני העובד קשה בזיעת אפו עבודת הפרך ממש, ואם בעל השור ישלחנו ריקם ויצטרך לחפש פרנסתו אצל אחר, הרי גם שם יהי מוכרח לעבוד אותה העבודה ובאותה המדה, אבל הרבנים המכשירים, ברוב המקרים, השתעבדו לבעל השור מרצונם הטוב, משום ממון שאינו נחוץ לו, שהרי יש להם הכנסה טובה מעסקים צדדיים

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

בפתח ביתו של ר' רפאל קדם הרוח את הרב ר' חיים בברכת ברוך הבא" שלוש פעמים. כשהתקרב הרב אל הנערה ראה את פניה והנה הם כפניו של מת. "מאין אתה מכיר אותי?" שאל הרב ר' חיים. השיב לו הרוח: "וכי אין אתה הרב ר' חיים המקובל?", "ומי אתה?" שאל הרב. "אני חכם פיס"ו", השיב הרוח לשאלתו והוסיף "אני יעקב פיס"ו גרתי בירושלים והייתי נשוי לבתו של החכם הרב ר' יצחק אשכנזי ואחות אשתי נקראה בשם אסתר. לפני שלושים וחמש שנים נפטרת מן העולם ועליתי למקומי בגן עדן שם ישבתי עד עתה. מכיון שנשאר לי לתקן ענין אחד באתי לעשות זאת, ורק עתה יודע אני כי אוי לו למי שאינו נזהר בעולם הזה אפילו מחטא קל שבקלים, שיצטרך אחר כך לעבור את כל מה שאני עובר".

בעוד הרב המקובל ר' חיים עומד ומהרהר שהנה בודאי חטא האיש שרוח זה היה בקרבו בכך שמנע רבים מלעשות תשובה, ולכן בא הוא עתה לתקן ענין התשובה וכל דבריו בענין זה, פתח הרוח ואמר: "בחלום הזה שחלמת, אני הוא האיש ששלחו אליך מן השמים כדי שתתפלא אותו, והנה באתי עם עוד שש נשמות צדיקים והם יושבים כאן לפניך, והם: אליהו ז"ל, הר"ר יוסף קארו ז"ל, הר"ר שמואל עמרין, הר"ר אהרן בן תופא, חכם עטיא והחכם ארחא, ואף על פי שלמדת עם רבך מהר"י לוריא ז"ל לא בא הוא אתנו, אולם גם הוא מתפלל עלי בעולם העליון ומכיון שאין כח בעולם העליון להיטיב אלא על ידי תפילת צדיקים בעולם הזה, באנו לכאן וכולנו ממתנינים לך וצריכים לך כדי שתתפלל עלי ותתפלא אותי. וכי אין אתה רואה את האש הגדולה השורפת את העולם?" סיים הרוח את דבריו בשאלה.

הספך בעלון הבא

באוטו אני שומע רק זוהר הקדוש

מכתבים למערכת

לא

הנני מאשר בתודה את קבלת הספר היקר והחשוב "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" מאת הגאון החסיד מוה"ר שלום יהודה גראס שליט"א יישר כוחכם וזן חן לכם.

ביקרא דאורייתא

הרב בנימין אדלר

רב שכונות מחנה יהודה ושבת צדק

בעיה"ק ירושלים ת"ו

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים

שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

בית דין: אם כן למה את היתר (השאר) לא נתת לצדקה?
עשיר: מה הפירוש, הרי נתתי מעשר!

בית דין: עשיר אינו יוצא ידי חובה בנתנת מעשר, אפילו בחומש גם לא יוצאים ידי חובה כפי שהחפץ חיים כותב, ואם כן איך פטרת את עצמך במעשר?

עשיר: אני לא שמעתי מהחפץ חיים!

בית דין: חידוש גדול, הרי כשמישהו זעק וטען שאסור לאכול בשר בהמה, (מפני שהשוחטים אינם מומחים כראוי) צעקת שזה לשון הרע, החפץ חיים אומר בספרו שזה לשון הרע, ואילו עכשיו פתאום שכחת מהחפץ חיים?

עשיר: לשון הרע הוא דבר חמור מאוד, לכן כל אחד יודע על כך!

בית דין: שתדע, שלתת קצת צדקה להצלת כלל ישראל גרוע בהרבה מלשון הרע, כי לשון הרע הורג שלשה אנשים, וכך ירדו מאות אלפים מן הדרך ונעשו מומרים!

עשיר: איך הופכים יהודים למומרים בכך שאני לא נותן צדקה?

בית דין: פשוט מאוד, אם מבקשים כסף להציל יהודים מהתדרדרות ושמד ואתה לא נותן למרות שיש לך את האפשרויות!!!

עשיר: ממני אבל אף פעם לא ביקשו למטרות הללו!

בית דין: האם כבר שכחת מה שהיה כתוב בעיתונים שבוע אחרי שבוע כתבות שזעקו לשמים וקראו "הצילו את העם היהודי", קראת את הכתוב ולא התייחסת כלל אל הכתוב, לא נתת את חלקך!!!

עשיר: אני הבנתי שמדובר בהגזמה, איך יכול אדם אחד להציל את כל כלל ישראל?

בית דין: עתה תבין זאת. ראשית חז"ל אומרים לנו "המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא", הרי שההצלה של יהודי אחד כאילו שהצלתם את הכלל ישראל כולו. שנית, "אל תהי מפליג לכל דבר", לפעמים אתה המציל של הכלל ישראל בקצת כסף! איך? תתבונן ותשמע, ידוע שקיימת ירידת הדורות, ויחידים הם אלו המעוררים את הכלל ישראל, הם אלו המצילים של כלל ישראל, כי בלעדיהם הכל היה מתדרדר מטה מטה, בדיוק כפי שאדם אחד

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישרות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי ספרים ועלונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohar.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm